

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Εβδομήντα Πέντε

Ο Δοξασμένος Χριστός: Προφητικοί Παραλληλισμοί στον Δανιήλ και στην Αποκάλυψη

Jeff Pippenger
2024-04-05

Το όραμα του Χριστού στο δέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι το ίδιο όραμα που είδε ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη. Ήταν το όραμα «marah», το οποίο είναι η θηλυκή έκφραση του οράματος «mareh» της εμφανίσεως του Χριστού. Το «mareh» είναι το όραμα των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών, και η πρωταρχική του σημασία είναι «εμφάνιση». Η «εμφάνιση» του Χριστού τόσο στον Δανιήλ όσο και στον Ιωάννη ήταν, και στις δύο περιπτώσεις, οράματα του δοξασμένου Χριστού.

Και την εικοστή τετάρτη ημέρα του πρώτου μηνός, ενώ ήμην πλησίον του μεγάλου ποταμού, όστις είναι ο Τίγρης, τότε ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον, και ιδού, ανήρ τις ενδεδυμένος λινά, του οποίου η οσφύς ήτο περιεζωσμένη με καθαρόν χρυσίον του Ουφάζ· και το σώμα αυτού ήτο ως βήρυλλος, και το πρόσωπον αυτού ως όψις αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ως λαμπάδες πυρός, και οι βραχίονες αυτού και οι πόδες αυτού όμοιοι κατά το χρώμα προς χαλκόν στιλπνόν, και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνή πλήθους. Δανιήλ 10:4-6.

Η λέξη «mareh», που σημαίνει «εμφάνιση», αποδίδεται στο χωρίο ως «η όψη της αστραπής». Η λέξη χρησιμοποιείται τέσσερις φορές στο δέκατο κεφάλαιο, και δύο φορές μεταφράζεται ως «όραση» και δύο φορές ως «εμφάνιση». Χρησιμοποιείται άλλες τρεις φορές στη θηλυκή της μορφή. Η λέξη «marah» είναι η θηλυκή έκφραση της οράσεως της «εμφανίσεως». Ορίζεται ως «κάτοπτρο» και είναι ένα «αιτιολογικό» επίρρημα που προκαλεί να συμβεί κάτι όταν γίνεται ορατό.

Ένα αιτιολογικό επίρρημα παράγεται από ένα επίθετο που προξενεί να συμβεί κάτι ή επιφέρει ένα αποτέλεσμα. Στη γλώσσα και στη γραμματική, συχνά αναφέρεται σε ρήματα ή συντακτικές δομές που εκφράζουν την ιδέα ότι προκαλείται κάποιος ή κάτι να εκτελέσει μια ενέργεια ή να βιώσει μια κατάσταση.

Για παράδειγμα, στην πρόταση «Τον έκανε να γελάσει», το ρήμα «έκανε» είναι αιτιατό, επειδή δηλώνει ότι το υποκείμενο (αυτή) προκάλεσε το αντικείμενο (αυτόν) να εκτελέσει την ενέργεια (το γέλιο).

«Έβαλα να επισκευάσουν το αυτοκίνητό μου». (Στην πρόταση αυτή, το υποκείμενο «εγώ» προκάλεσε κάποιον άλλον να εκτελέσει την ενέργεια της επισκευής του αυτοκινήτου.)

«Έβαλε τούς μαθητές της να μελετήσουν για τις εξετάσεις.» (Εδῶ, τὸ ὑποκείμενο «αὐτή» προκάλεσε τούς μαθητές της να ἐμπλακοῦν σὴν ἐνέργεια τῆς μελέτης γιὰ τὶς ἐξετάσεις.)

«Έκοψε τα μαλλιά του.» (Στην προκειμένη περίπτωση, το υποκείμενο «Αυτός» προκάλεσε κάποιον άλλον να εκτελέσει την πράξη του κοψίματος των μαλλιών του.)

«Η εταιρεία ανακαίνισε το κτίριο.» (Σε αυτή την πρόταση, η εταιρεία προκάλεσε κάποιον άλλον να εκτελέσει την ενέργεια της ανακαίνισης του κτιρίου.)

«Θα βάλουμε τα παιδιά να βοηθήσουν στις δουλειές του σπιτιού». (Εδώ, το υποκείμενο «εμείς» σχεδιάζει να κάνει τα παιδιά να συμμετάσχουν στην ενέργεια του να βοηθήσουν στις δουλειές του σπιτιού.) Σε καθένα από αυτά τα παραδείγματα, τα αιτιολογικά ρήματα (had, made, got, get) δηλώνουν ότι το υποκείμενο κάνει κάποιον άλλον να εκτελέσει την ενέργεια που προσδιορίζεται από το κύριο ρήμα (repaired, study, cut, renovated, help).

Το όραμα του «mareh» περί της εμφανίσεως, όταν εκφράζεται σε θηλυκό γένος ως «marah», και ορίζεται ως «κάτοπτρο», δηλώνει ότι το όραμα του δοξασμένου Χριστού αναπαράγεται σε εκείνους που ατενίζουν το όραμα. Όταν ο Δανιήλ είδε την «εμφάνιση» του Χριστού ως αστραπή, μια τάξη προσώπων έφυγε με φόβο, αλλά στον Δανιήλ αυτό προκάλεσε θαυμαστή μεταβολή μέσα του.

Και ἐγὼ, ὁ Δανιήλ, μόνος εἶδον τὴν ὄρασιν· διότι οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ δὲν εἶδον τὴν ὄρασιν· ἀλλὰ μέγας τρόμος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, ὥστε ἔφυγαν διὰ τὸ κρυφθοῦν. Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀφέθην μόνος, καὶ εἶδον ταύτην τὴν μεγάλην ὄρασιν, καὶ δὲν ἀπέμεινεν ἐν ἐμοὶ οὐδεμίαν δύναμις· διότι ἡ εὐπρέπειά μου μετεβλήθη ἐν ἐμοὶ εἰς φθοράν, καὶ δὲν διετήρησα οὐδεμίαν δύναμιν. Δανιήλ 10:7, 8.

Η αλήθεια παριστάνεται με την εβραϊκή λέξη «αλήθεια», η οποία αποτελείται από το πρώτο, το δέκατο τρίτο και το τελευταίο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου. Το πρώτο γράμμα και το τελευταίο γράμμα είναι πάντοτε τα ίδια για τον Χριστό, καθώς το Άλφα και το Ωμέγα πάντοτε παριστάνουν το τέλος μαζί με την αρχή. Το μεσαίο ή δέκατο τρίτο γράμμα παριστάνει την ανταρσία. Ο Δανιήλ δηλώνει: «Εγώ, ο Δανιήλ, μόνος είδα την όραση», αλλά οι άνδρες που ήσαν μαζί με τον Δανιήλ, οι οποίοι ζούσαν σε ανταρσία, «δεν είδαν την όραση». Επομένως ο Δανιήλ «μόνος» «είδε τη μεγάλη όραση». Στην αρχή και στο τέλος ο Δανιήλ μόνος είδε την όραση, και η δεύτερη αναφορά προκάλεσε εκείνους που έφυγαν να εκδηλώσουν την ανταρσία τους. Ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού στις έσχατες ημέρες, ο οποίος μεταμορφώνεται κατά την εικόνα του Χριστού μέσω της διαδικασίας τού να ατενίζει την εικόνα Του. Εμείς πρέπει να κοιτάζουμε την όραση του «κατόπτρου».

«Πρέπει να έχουμε γνώση του Θεού μέσω ζώσης εμπειρίας. Αν εξακολουθούμε να γνωρίζουμε τον Κύριο, θα γνωρίσουμε ότι οι εκβάσεις Του είναι ετοιμασμένες καθώς η αυγή. Ο Χριστός μάς καλεί να πληρωθούμε με όλο το πλήρωμα του Θεού. Τότε μπορούμε αληθινά να εκπροσωπήσουμε την τελειότητα της χριστιανικής θρησκείας. “Όποιος πίνει από το νερό που θα του δώσω εγώ,” δηλώνει ο Σωτήρας, “δεν θα διψήσει ποτέ· αλλά το νερό που θα του δώσω θα γίνει μέσα του πηγή ύδατος που αναβλύζει σε αιώνια ζωή.” Ο Χριστός θέλει να είμαστε συνεργοί μαζί Του. Όταν αδειάσουμε από τον εαυτό, θα μας δώσει τη χάρη Του για να τη μεταδώσουμε σε άλλους. Οι δύο κλάδοι της ελαίας, οι οποίοι μέσω των δύο χρυσών σωλήνων εκχέουν από μέσα τους το χρυσό έλαιο, θα εφοδιάσουν ασφαλώς τα καθαρισμένα

σκεύη με φως και παρηγορία και ελπίδα και αγάπη για εκείνους που έχουν ανάγκη. Πρέπει να προσφέρουμε στον Θεό περισσότερα από αποσπασματική υπηρεσία. Αλλά αυτό μπορούμε να το κάνουμε μόνο μαθαίνοντας από τον Ιησού, καλλιεργώντας την πραότητα Του και την ταπεινοφροσύνη της καρδιάς. Ας κρυφτούμε μέσα στον Θεό. Ας έχουμε εμπιστοσύνη σε Αυτόν. Ας μένουμε εν Χριστώ. Τότε όλοι εμείς, “με ανακεκαλυμμένο πρόσωπο, καθώς σε κάτοπτρο βλέποντας τη δόξα του Κυρίου, μεταμορφωνόμαστε στην ίδια εικόνα από δόξα σε δόξα,”—από χαρακτήρα σε χαρακτήρα. Ο Θεός δεν αναμένει αδύνατα πράγματα από εσένα ή από εμένα. Βλέποντάς Τον, μπορούμε να μεταβληθούμε στην εικόνα Του.» Signs of the Times, 25 Απριλίου, 1900.

Στο δέκατο και στο ένατο κεφάλαιο του Δανιήλ, ο Γαβριήλ παρέχει στον Δανιήλ την ερμηνεία των εξωτερικών και εσωτερικών προφητικών οράσεων, και η πρώτη δήλωση του Δανιήλ στο πρώτο εδάφιο του δεκάτου κεφαλαίου είναι ότι είχε κατανόηση αμφοτέρων των οράσεων, οι οποίες παριστάνονται ως το «πράγμα» και η «όραση». Έλαβε αυτή την κατανόηση στο τέλος είκοσι μίας ημερών, κατά τις οποίες βρισκόταν σε πένθος. Αυτές οι είκοσι μία ημέρες ολοκληρώθηκαν με την άφιξη του αρχαγγέλου Μιχαήλ. Ο αριθμός διακόσια είκοσι, και ο αριθμός είκοσι δύο, ο οποίος είναι το ένα δέκατο ή το δέκατο της διακοσίων είκοσι, αποτελεί σύμβολο του συνδυασμού της Θεότητας με την ανθρωπότητα, και ήταν κατά την εικοστή δεύτερη ημέρα που ο Δανιήλ μεταβλήθηκε στην εικόνα του Χριστού.

Δεν έφαγα επιθυμητόν άρτον, ούτε εισήλθε κρέας ή οίνος στο στόμα μου, ούτε έχρισα καθόλου τον εαυτό μου, έως ότου συμπληρώθηκαν τρεις ολόκληρες εβδομάδες. Και την εικοστή τετάρτη ημέρα του πρώτου μηνός, ενώ ήμουν πλησίον του μεγάλου ποταμού, που είναι ο Τίγρης· τότε ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδα, και ιδού, κάποιος άνδρας ενδεδυμένος λινά, του οποίου η οσφύς ήταν περιεζωσμένη με καθαρό χρυσό της Ουφάζ. Δανιήλ 10:3–5.

Ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών, ο οποίος έχει αναγνωρίσει, μέσω του προφητικού Λόγου του Θεού, ότι έχει διασκορπισθεί, και ο οποίος θρηνεί για την κατάσταση της διασποράς του και αναζητεί φως. Η διασκορπισμένη τους κατάσταση απεικονίζεται ως κοιλάδα νεκρών ξηρών οστών στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ. Τα οστά είναι νεκρά και είναι διασκορπισμένα, αλλά ταυτοποιούνται ως ο οίκος του Ισραήλ. Ο οίκος του Ισραήλ των εσχάτων ημερών είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Είναι διασκορπισμένοι, ακριβώς όπως ο Δανιήλ αναγνώρισε από τα βιβλία του Ιερεμία και του Μωυσή. Στον Ιεζεκιήλ, το ότι είναι νεκροί δηλώνει ότι αναγνωρίζουν την κατάσταση τους.

Τότε μου είπε: Υιέ ανθρώπου, τα οστά αυτά είναι ολόκληρος ο οίκος του Ισραήλ· ιδού, αυτοί λένουν: Τα οστά μας εξηράνθησαν, και η ελπίδα μας απωλέσθη· απεκόπημεν ως προς τα μέρη μας. Ιεζεκιήλ 37:11.

Ο οίκος του Ισραήλ, ο οποίος είναι τα οστά, διακηρύσσει ότι «έξεκόπημεν κατά τὰ μέρη ἡμῶν». Έχουν αναγνωρίσει τη διασκορπισμένη τους κατάσταση. Ο οίκος του Ισραήλ των εσχάτων ημερών εκπληρώνει την παραβολή των δέκα παρθένων μέχρι και το τελευταίο γράμμα, και στη Μιλλεριτική ιστορία η εκπλήρωση της αναγνώρισης ότι είχαν αποκοπεί από τα μέρη τους προσδιορίζεται όταν οι φρόνιμες παρθένοι κατανόησαν ότι βρίσκονταν στον χρόνο της

καθυστέρησης, και επίσης ότι ο χρόνος της καθυστέρησης ήταν μια συγκεκριμένη περίοδος της παραβολής. Εκείνοι στον Ιεζεκιήλ που αναγνωρίζουν τη διασκορπισμένη τους κατάσταση είναι εκείνοι οι οποίοι, μετά την πρώτη απογοήτευση, αναγνώρισαν ότι βρίσκονταν στον χρόνο της καθυστέρησης.

Τόσο τα οστά του Ιεζεκιήλ όσο και οι φρόνιμες της παραβολής των δέκα παρθένων παριστάνονται από το πένθος του Δανιήλ κατά τη διάρκεια των είκοσι μίας ημερών. Μετά τις είκοσι μία ημέρες, κατά την εικοστή δεύτερη ημέρα, ο Μιχαήλ κατέβηκε, και στον Δανιήλ δόθηκε όραμα του δεδοξασμένου Χριστού, το οποίο μετέβαλε τον Δανιήλ στην εικόνα του Χριστού. Οι φρόνιμες παρθένοι και τα νεκρά οστά πρέπει επίσης να περάσουν από τη μεταμόρφωση που επιτελείται διά του οράματος του κατόπτρου.

Ο Δανιήλ, τα ξηρά οστά του Ιεζεκιήλ και οι φρόνιμες παρθένοι της ιστορίας των Μιλλεριτών, όλα συντάσσονται με τους δύο μάρτυρες που θανατώνονται στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Ο Μωυσής και ο Ηλίας θανατώθηκαν, αλλά επρόκειτο να αναστηθούν στο τέλος τριετήριου συμβολικών ημερών. Ο Μωυσής αναστήθηκε από τον Μιχαήλ, όπως προσδιορίζεται στην Επιστολή του Ιούδα.

Ὁ δὲ Μιχαήλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε διαλεγόμενος μετὰ τοῦ διαβόλου διεφιλονεῖκει περὶ τοῦ σώματος τοῦ Μωυσέως, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιφέρει κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν βλάσφημον, ἀλλὰ εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σε Κύριος. Ἰούδα 1:9.

Στο δέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, ο Δανιήλ λαμβάνει το όραμα του κατόπτρου όταν ο Μιχαήλ κατέρχεται ύστερα από τις είκοσι μία ημέρες πένθους. Είναι η φωνή του Μιχαήλ που ανασταίνει τους νεκρούς.

Διότι αὐτός ο Κύριος θέλει καταβή από του ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού· και οι νεκροί εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθῆ πρώτον. Α΄ Θεσσαλονικεῖς 4:16.

Το δέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ προσδιορίζει τη μετάβαση του Λαοδικειανού κινήματος του τρίτου αγγέλου στο Φιλαδελφικό κίνημα του τρίτου αγγέλου. Εναρμονίζεται με τους δύο μάρτυρες του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, με τα νεκρά οστά του τριακοστού έβδομου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ, με τις φρόνιμες παρθένες στην παραβολή των δέκα παρθένων, και με τους Μιλλερίτες που εκπλήρωσαν την παραβολή. Ο Γαβριήλ παρείχε την ερμηνεία του οράματος του μεγάλου κατόπτρου, ενώ ολοκλήρωνε το έργο της ερμηνείας που είχε αρχίσει στο ένατο κεφάλαιο. Η ερμηνεία πραγματοποιήθηκε με το ότι ο Γαβριήλ προσδιόρισε την προφητική ιστορία που βρίσκεται στο ενδέκατο κεφάλαιο, η οποία στην πραγματικότητα συνεχίζεται έως και στα τρία πρώτα εδάφια του δωδέκατου κεφαλαίου. Έπειτα, στο τέταρτο εδάφιο του δωδέκατου κεφαλαίου, λέγεται στον Δανιήλ να σφραγίσει το βιβλίο του.

Στο δέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, «γραμμή επάνω στη γραμμή», ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών, ο οποίος επίσης αντιπροσωπεύεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ ως να επιζητεί με ζήλο (υπό την απειλή θανάτου) να κατανοήσει το εξωτερικό προφητικό μήνυμα που παριστάνεται από τη μυστική εικόνα θηρίων του Ναβουχοδονόσορ. Αναζητεί επίσης

να κατανοήσει το όραμα του εσωτερικού προφητικού μηνύματος που παριστάνεται από τις δύο χιλιάδες τριακόσιες ημέρες. Έπειτα από τις είκοσι μία συμβολικές ημέρες πένθους στο δέκατο κεφάλαιο, τελικά παριστάνεται να κατανοεί και τις δύο αποκαλύψεις. Η κατανόησή του ολοκληρώνεται όταν ο αρχάγγελος καταβαίνει και αυτός αγγίζεται τρεις φορές.

Η εμπειρία του με τον Μιχαήλ, το όραμα του Μιχαήλ το οποίο μόνον αυτός βλέπει, τον προετοιμάζει να λάβει την πλήρη ερμηνεία τόσο των εσωτερικών όσο και των εξωτερικών οράσεων της προφητείας. Η εμπειρία αυτή εκτίθεται, γραμμή επί γραμμής, με πολύ λεπτομερή τρόπο όταν συνδυάζεται με το τριακοστό έβδομο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, το ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης και το έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα. Το εδάφιο στο ενδέκατο κεφάλαιο όπου ο Γαβριήλ συνάπτει τα δύο οράματα είναι το εδάφιο δέκα, διότι εκεί ο βασιλεύς του βορρά προχωρεί έως το οχύρωμα, αλλά όχι περαιτέρω. Το οχύρωμα είναι το έθνος, ή η πρωτεύουσα, ή ο βασιλεύς της Αιγύπτου στο εδάφιο, όπως ορίζεται από τον Ησαΐα στο έβδομο κεφάλαιο.

Διότι κεφαλή τῆς Συρίας εἶναι ἡ Δαμασκός, καὶ κεφαλή τῆς Δαμασκοῦ ὁ Ρασίν· καὶ ἐντὸς ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ὁ Ἐφραΐμ θὰ συντριβῆ, ὥστε νὰ μὴν εἶναι λαός. Καὶ κεφαλή τοῦ Ἐφραΐμ εἶναι ἡ Σαμάρεια, καὶ κεφαλή τῆς Σαμαρείας ὁ υἱὸς τοῦ Ρεμαλία. Ἐὰν δὲν πιστεύσητε, βεβαίως δὲν θὰ στερεωθῆτε. Ἡσαΐας 7:8, 9.

Στο δέκατο εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, ο βασιλεύς του βορρά ανέρχεται έως τα σύνορα της Αιγύπτου, και το εδάφιο αυτό ορίζει τούτο ως το «οχύρωμα» της Αιγύπτου (του βασιλέως του νότου). Το δέκατο εδάφιο δύναται να καταδειχθεί ότι αντιπροσωπεύει το 1989, όταν η Σοβιετική Ένωση σαρώθηκε από τον παπισμό και το πληρεξούσιο στράτευμά του, τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτή ήταν η πρώτη από τρεις πολέμους δι' αντιπροσώπων, που τελικώς καταλήγουν στον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο κατά τον τρίτο πόλεμο δι' αντιπροσώπων (Πάνειον). Ο δεύτερος πόλεμος δι' αντιπροσώπων παριστάνεται από τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα, και λαμβάνει χώρα τώρα στην Ουκρανία, όπου η Ρωσία αντιπροσωπεύει τον βασιλέα του νότου, όπως ακριβώς η Σοβιετική Ένωση αντιπροσώπευε τον βασιλέα του νότου κατά την ήττα της το 1989.

Έχω χρησιμοποιήσει στο παρελθόν την έκφραση «ψυχρός πόλεμος» για να κάνω τη διάκριση μεταξύ αυτών των τριών πολέμων δι' αντιπροσώπων και των παγκοσμίων πολέμων. Στην Ουκρανία λαμβάνει πράγματι χώρα αληθινός πόλεμος, επομένως δεν πρόκειται στην πραγματικότητα για ψυχρό πόλεμο, αλλά για πόλεμο δι' αντιπροσώπων μεταξύ του παπισμού και των συμμάχων του και της Ρωσίας. Αλλά πρόκειται να υπάρξει ένας τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, στον οποίο ουσιαστικά κάθε έθνος θα θεωρηθεί στόχος.

Είθε ο λαός του Θεού να είχε συναίσθηση της επικείμενης καταστροφής χιλιάδων πόλεων, οι οποίες τώρα έχουν σχεδόν παραδοθεί στην ειδωλολατρία!...

«Η παράβαση έχει σχεδόν φθάσει στο όριό της. Σύγχυση πληροί τον κόσμο, και μέγας τρόμος πρόκειται σύντομα να επέλθει επάνω στους ανθρώπους. Το τέλος είναι πολύ κοντά. Εμείς που γνωρίζουμε την αλήθεια θα έπρεπε να προετοιμαζόμαστε για ό,τι πρόκειται σύντομα να ξεσπάσει επάνω στον κόσμο ως συντριπτική έκπληξη.» Review and Herald, 10 Σεπτεμβρίου 1903.

Στα εδάφια ένδεκα και δώδεκα, η Ρωσία, ο βασιλεύς του νότου, θα νικήσει τον στρατό αντιπροσώπων του παπισμού, ο οποίος αντιπροσωπεύεται από το ναζιστικό καθεστώς που κατευθύνει την πολεμική προσπάθεια της Ουκρανίας και το οποίο υποστηρίζεται από τον προηγούμενο στρατό αντιπροσώπων του παπισμού, τις Ηνωμένες Πολιτείες. Κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ο στρατός αντιπροσώπων του παπισμού, του βασιλέως του βορρά, εναντίον της Κομμουνιστικής Ρωσίας ήταν το ναζιστικό καθεστώς της Γερμανίας, και εκείνος ο στρατός αντιπροσώπων έχασε, όπως ακριβώς θα χάσει και πάλι στην Ουκρανία στο εγγύς μέλλον.

Ο τρίτος πόλεμος δι' αντιπροσώπων παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε και εκληρώθηκε στην αρχαία ιστορία με τη μάχη του Πανίου. Ο τρίτος πόλεμος δι' αντιπροσώπων θα διεξαχθεί από τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον στρατό δι' αντιπροσώπων του παπισμού, και ο βασιλεύς του βορρά θα επικρατήσει σε εκείνη τη μάχη εναντίον της αθεΐας, όπως συνέβη και στον πρώτο πόλεμο δι' αντιπροσώπων (ψυχρός πόλεμος). Στον πρώτο και στον τρίτο πόλεμο δι' αντιπροσώπων, ο βασιλεύς του βορρά —ο παπισμός— νικά τον βασιλέα του νότου (τη Σοβιετική Ένωση) και κατόπιν νικά τα Ηνωμένα Έθνη. Ο στρατός του δι' αντιπροσώπων σε εκείνες τις δύο μάχες ήταν και θα είναι πάλι οι Ηνωμένες Πολιτείες.

Μετά τη νίκη του Πούτιν στην Ουκρανία, ο Τραμπ θα επανεκλεγεί ως ο όγδοος πρόεδρος, δηλαδή εκ των επτά προέδρων που έβασίλευσαν στις Ηνωμένες Πολιτείες από τον καιρό που ο πρώτος πόλεμος δι' αντιπροσώπων (ψυχρός πόλεμος) εξεπληρώθη το 1989, όπερ ήτο ο καιρός του τέλους για το μεταρρυθμιστικό κίνημα του τρίτου άγγελου. Ο Τραμπ αντιπροσωπεύει το ρεπουμπλικανικό κέρασ επί του θηρίου της γης, και έλαβε θανάσιμον πληγήν από τας χείρας του θηρίου του «woke» αθεΐσμου το 2020, εις εκπλήρωσιν του σφαγιασμού των δύο μαρτύρων της Αποκαλύψεως, κεφάλαιον ένδέκατον, έν τη πλατεία.

Το Future for America αντιπροσωπεύει το αληθινό προτεσταντικό κέρασ κατά την ίδια ακριβώς ιστορική περίοδο, και το 2020, το Future for America δέχθηκε θανάσιμο πλήγμα από τα χέρια του θηρίου της «woke» αθεΐας. Το 2023, είκοσι δύο έτη μετά το 2001, ο Μιχαήλ κατήλθε για να αρχίσει τη διαδικασία που παριστάνεται από τον Ιεζεκιήλ, τον Ιωάννη, τον Δανιήλ και τον Ησαΐα, της αναστάσεως ενός ισχυρού στρατεύματος, το οποίο θα υψωθεί ως σημαία κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Το 1856, το Φιλαδελφειακό Μιλλεριτικό κίνημα μεταβλήθηκε σε Λαοδικειακό Μιλλεριτικό κίνημα, και τότε και εκεί απέρριψε την αυξημένη γνώση των επτά καιρών, και έπειτα ολοκλήρωσε πλήρως την αποστασία του το 1863. Οι Μιλλερίτες μετέβησαν από την κατάσταση που παριστάνεται από την έκτη εκκλησία, τη Φιλαδέλφεια, στην εμπειρία της έβδομης εκκλησίας, και εκείνο το σημείο καμπής ευθυγραμμίζεται με την ιστορία του 2023, όταν το Λαοδικειακό κίνημα του Future for America μεταβαίνει από την εμπειρία της έβδομης εκκλησίας πίσω στην εμπειρία της έκτης εκκλησίας, της Φιλαδελφείας. Σε αυτή την προφητική εφαρμογή, το αληθινό Προτεσταντικό κέρασ, όπως και το Ρεπουμπλικανικό κέρασ, γίνεται το όγδοο, το οποίο ήταν εκ των επτά.

Το κλειδί για να αναγνωρίσει κανείς ότι ο ουκρανικός πόλεμος είναι ο δεύτερος πόλεμος δι' αντιπροσώπων, είναι το «οχύρωμα» του εδαφίου δέκα, και του εδαφίου επτά. Στο εδάφιο επτά, το

οποίο παρίστανε τον παπισμό να λαμβάνει το θανατηφόρο του τραύμα το 1798, ο βασιλιάς του νότου εισήλθε στο «οχύρωμα» του βασιλιά του βορρά, και αυτό εκπληρώθηκε όταν ο στρατηγός του Ναπολέοντος εισήλθε στο Βατικανό και αιχμαλώτισε τον πάπα. Ο βασιλιάς του νότου είχε εισέλθει στο οχύρωμα. Στο εδάφιο δέκα ο βασιλιάς του βορρά, παριστάνοντας τον παπισμό και τον δι' αντιπροσώπου στρατό του, τις Ηνωμένες Πολιτείες, παρέσυρε τη δομή της Σοβιετικής Ένωσης, αλλά άφησε το «οχύρωμα» να παραμένει όρθιο. Το «οχύρωμα» ήταν η κεφαλή, η πρωτεύουσα—ήταν η Ρωσία.

Αλλ' η «κεφαλή», ή το οχύρωμα, δύναται να εδραιωθεί μόνον επί δύο ή τριών μαρτύρων διά της χρήσεως του Ησαΐα, κεφάλαιο επτά, εδάφια επτά και οκτώ. Ο Ησαΐας επτά, εδάφια οκτώ και εννέα, υπήρξε το κύριο σημείο αναφοράς για τη σειρά άρθρων του Hiram Edson περί των «επτά καιρών», τα οποία δημοσιεύθηκαν το 1856. Τα δύο εδάφια που θεμελιώνουν ότι η Ρωσία είναι το οχύρωμα που επικρατεί στον παρόντα ουκρανικό πόλεμο, είναι επίσης τα δύο εδάφια που θεμελιώνουν το σημείο ενάρξεως και των δύο «επτά καιρών», κατά των βορείου και νοτίου βασιλείων του Ισραήλ. Το δέκατο εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου προσδιορίζει το εξωτερικό όραμα, το οποίο η Αδελφή White διδάσκει ότι βασίζεται επί της ανόδου και της πτώσεως βασιλείων.

«Από την άνοδο και την πτώση των εθνών, όπως καθίστανται σαφείς στα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως, χρειάζεται να διδαχθούμε πόσο ανάξια είναι η απλή εξωτερική και κοσμική δόξα. Η Βαβυλώνα, με όλη τη δύναμη και τη μεγαλοπρέπειά της, όμοιας προς την οποία ο κόσμος μας έκτοτε δεν έχει δει ποτέ,—δύναμη και μεγαλοπρέπεια που στους ανθρώπους εκείνης της εποχής φαίνονταν τόσο σταθερές και διαρκείς,—πόσο ολοκληρωτικά έχει παρέλθει! Ως “άνθος χόρτου” αφανίσθηκε. Ιακώβου 1:10. Έτσι αφανίσθηκε το Μηδοπερσικό βασίλειο, καθώς και τα βασίλεια της Ελλάδος και της Ρώμης. Και έτσι αφανίζεται καθετί που δεν έχει τον Θεό ως θεμέλιό του. Μόνον εκείνο που είναι συνδεδεμένο με τον σκοπό Του και εκφράζει τον χαρακτήρα Του μπορεί να διαρκέσει. Οι αρχές Του είναι τα μόνα σταθερά πράγματα που γνωρίζει ο κόσμος μας.» Προφήτες και Βασιλείς, 548.

Οι τρεις δι' αντιπροσώπων πόλεμοι «καθίστανται σαφείς στα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως», και το κλειδί αυτής της αλήθειας είναι το «οχύρωμα» του εδαφίου δέκα, του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ. Αλλά το εδάφιο δέκα αναφέρεται επίσης και στην εσωτερική όραση, διότι το σημείο αφετηρίας και για τους δύο «επτά καιρούς» προσδιορίζεται επίσης στο έβδομο κεφάλαιο του Ησαΐα, εδάφια οκτώ και εννέα. Το εξωτερικό και το εσωτερικό δεν μπορούν να χωρισθούν, και οι δύο περίοδοι των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών είναι επίσης οι δύο ράβδοι του Ιεζεκιήλ, οι οποίες, όταν ενωθούν, αντιπροσωπεύουν τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, που είναι ο συνδυασμός της Θεότητας με την ανθρωπότητα.

Η εμπειρία του Δανιήλ με το αιτιώδες όραμα «marah» αντιπροσωπεύει τη γραμμή της προφητείας κατά την οποία ο Μιχαήλ καταβαίνει και ανασταίνει τον λαό Του των εσχάτων ημερών. Αυτή η ανύσταση αντιπροσωπεύει τα βήματα που επιτελεί ο Χριστός προκειμένου να συνενώσει τη Θεότητά Του με την ανθρώπινη φύση του λαού Του των εσχάτων ημερών. Αυτό επιτελείται με την ένωση του Θείου νου με τον ανθρώπινο νου, ώστε να έχουν έναν νου, και επιτελείται στη αιθούσα του θρόνου, στα Άγια των Αγίων, που είναι το «οχύρωμα» το οποίο η Αδελφή White

προσδιορίζει ως την «ακρόπολη» (οχύρωμα) της ψυχής.

Στην αίθουσα του θρόνου, ο λαός των εσχάτων ημερών του Θεού λαμβάνει τον νου του Χριστού και έπειτα κάθεται μαζί με τον Χριστό στα επουράνια. Ο επουράνιος τόπος όπου κάθεται ο Χριστός είναι το οχύρωμα ή η κεφαλή του ναού. Ο ναός του σώματος έχει μία κατώτερη φύση, η οποία είναι η σάρκα, ή το σώμα. Έχει επίσης μία ανώτερη φύση, η οποία είναι ο νους. Στο δέκατο εδάφιο του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, το κλειδί που επισημαίνει το οχύρωμα του εξωτερικού οράματος, επισημαίνει επίσης το οχύρωμα του εσωτερικού οράματος, και με αυτόν τον τρόπο ταυτοποιεί την ιστορία όπου τα κέρατα του Ρεπουμπλικανισμού και του Προτεσταντισμού μεταβαίνουν στην εικόνα του θηρίου (Ρεπουμπλικανισμός), ή στην εικόνα του Θεού (αληθινός Προτεσταντισμός). Αμφότερα τα κέρατα κατόπιν γίνονται ο όγδοος, ο οποίος είναι εκ των επτά.

Το αληθινό κέρας του Προτεσταντισμού είναι, λοιπόν, το Φιλαδελφικό κέρας, το οποίο είναι το ισχυρό στράτευμα του Ιεζεκιήλ και το σημείο του Ησαΐα, το οποίο υψώνεται στον πόλεμο εναντίον της εικόνας του θηρίου, πρώτα στις Ηνωμένες Πολιτείες και έπειτα στον κόσμο. Ο Δανιήλ ένδεκα, εδάφιο δέκα, προσδιορίζει το σημείο στην ιερή ιστορία κατά το οποίο αρχίζει η συνένωση των ράβδων. Ο ουκρανικός πόλεμος άρχισε το 2014, αλλά μόνον το 2022 η Ρωσία άρχισε να εισβάλλει στην Ουκρανία. Το 2023, είκοσι δύο έτη μετά το 2001, ο Μιχαήλ άρχισε το έργο Του να αναστήσει εκείνους που είχαν υποστεί την πρώτη τους απογοήτευση, σε εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων το 2020. Πρώτα ανήγειρε μία «φωνή», η οποία τώρα βοά εν τη ερήμω. Τον Ιούλιο του 2023, εκείνη η φωνή άρχισε να κράζει, και ήταν η ίδια φωνή που είχε ανυψωθεί στην αρχή του μεταρρυθμιστικού κινήματος του τρίτου αγγέλου το 1989, διότι ο Ιησούς πάντοτε απεικονίζει το τέλος με την αρχή.

Η «φωνή» που βοά εν τη ερήμω ήρχισε να ηχεί διά της παρουσίας του πρώτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, όπου ο συνδυασμός της Θεότητας μετά της ανθρωπότητας παρίσταται ως η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού, μία αποκάλυψις η οποία ανοίγεται ακριβώς προτού λήξει ο καιρός της δοκιμασίας. Ο Δανιήλ εβίωσε εκείνη την αποκάλυψη στο δέκατο κεφάλαιο, με το «αιτιώδες» όραμα. Ο συνδυασμός της Θεότητας μετά της ανθρωπότητας στους πρώτους στίχους της Αποκαλύψεως αντιπροσωπεύει την σπουδαιότερα αλήθεια, βάσει του κανόνος της πρώτης μνείας. Ο συνδυασμός της Θεότητας μετά της ανθρωπότητας, ο οποίος είναι η σφράγιση των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, επιτελείται διά του Λόγου του Θεού. Ο Λόγος εκείνος δίδεται από τον Πατέρα εις τον Υιόν, ο οποίος τον δίδει εις τον άγγελόν Του, και εκείνος εν συνεχεία δίδει το μήνυμα εις έναν ανθρώπινο αντιπρόσωπο. Τα δύο πρώτα στάδια αντιπροσωπεύονται από τη Θεότητα. Τα δύο εκείνα στάδια φέρουν την ιδιάζουσα διάκριση ότι το δεύτερο στάδιο της Θεότητας αντιπροσωπεύει τη Θεότητα η οποία εδημιούργησε τα πάντα. Τα επόμενα δύο στάδια αντιπροσωπεύονται από τα κτίσματα του Θεού. Το πρώτο στάδιο είναι ένας άγγελος που δεν εξέπεσε, και η δεύτερη εκδήλωση της δημιουργίας του Θεού ήταν εκείνη στην οποία είχε δοθεί η εξουσία να αναδημιουργεί κατά το είδος αυτής. Το τέταρτο εκείνο στάδιο, το οποίο αντιπροσωπεύει την ανθρωπότητα, επρόκειτο κατόπιν να λάβει το μήνυμα και να το αποστείλει εις τας εκκλησίας, ώστε αι εκκλησΐαι να «αναγινώσκωσι και ακούωσι» εκείνα τα οποία ήσαν γεγραμμένα εν αυτώ.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού, την οποίαν έδωκεν εις αυτόν ο Θεός, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού όσα πρέπει ταχέως να γείνωσι· και εσήμανεν αυτήν, αποστείλας διά του αγγέλου αυτού προς τον δούλον αυτού Ιωάννην· όστις εμαρτύρησε τον λόγον του Θεού, και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού, και όσα είδε. Μακάριος ο αναγινώσκων, και οι ακούοντες τους λόγους της προφητείας, και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή· διότι ο καιρός είναι πλησίον. Ιωάννης προς τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασία· χάρις υμίν και ειρήνη από τον όντα και τον ήν και τον ερχόμενον· και από τα επτά Πνεύματα, τα οποία είναι ενώπιον του θρόνου αυτού· και από τον Ιησούν Χριστόν, όστις είναι ο μάρτυς ο πιστός, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών και ο άρχων των βασιλέων της γης. Εις τον αγαπήσαντα ημάς και λούσαντα ημάς από των αμαρτιών ημών διά του αίματος αυτού, και όστις έκαμεν ημάς βασιλείς και ιερείς εις τον Θεόν και Πατέρα αυτού, εις αυτόν ας ήναι η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός, και εκείνοι οίτινες εξεκέντησαν αυτόν· και θέλουσι θρηγήσει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης. Ναι, αμήν. Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος, λέγει Κύριος, ο ων και ο ήν και ο ερχόμενος, ο Παντοκράτωρ. Εγώ Ιωάννης, ο και αδελφός υμών και συγκοινωνός εις την θλίψιν και εις την βασιλείαν και υπομονήν του Ιησού Χριστού, ήμην εν τη νήσω τη καλουμένη Πάτμω, διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού. Εγενόμην εν Πνεύματι κατά την Κυριακήν ημέραν, και ήκουσα όπισω μου φωνήν μεγάλην ως σάλπιγγος, λέγουσαν, Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος· και, Ό,τι βλέπεις, γράψον εις βιβλίον και πέμψον εις τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασία, εις Έφεσον, και εις Σμύρνην, και εις Πέργαμον, και εις Θυάτειρα, και εις Σάρδεις, και εις Φιλαδέλφειαν, και εις Λαοδίκειαν. Αποκάλυψις 1:1–11.